

Development of Academic Achievement of Undergraduate Students in Taxation 1 on Personal Income Tax Calculation Using Problem-Based Learning Teaching Method

Yuparat Chunkaew^{1*} & Yopharat Impituk²

¹ Faculty of Business Administration and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Lanna Tak

² Faculty of Business Administration and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Lanna Tak

* Corresponding author. E-mail: yuparat2550@hotmail.com

Abstract

This research aimed to 1) compare the academic achievement between before and after studying undergraduate students in Tax 1 on the calculation of personal income tax using the problem-based teaching method and 2) study the satisfaction with the teaching management using the problem-based teaching method in Tax 1 on the calculation of personal income tax. The sample group of this research was purposively selected from 66 people. They were first-year accounting students in the transfer program and second-year students in the 4-year program who registered in the Tax 1 course at Rajamangala University of Technology Lanna Tak in the first semester of the academic year 2023. The research instruments included an achievement test and a satisfaction assessment form with a consistency index between 0.67 - 1.00. The mean, standard deviation, and t-test were the statistics for data analysis. The results of the research found that 1) the academic achievement of students after studying with the lesson on the calculation of personal income tax by using problem-based learning method, the students' satisfaction with the teaching method using problem-based learning method was significantly higher than before learning at the statistical level of 0.05. Next, 2) the students had the highest satisfaction with teaching using problem-based learning method overall.

Keywords: Personal Income Tax Calculation, Academic Achievement, Problem-Based Learning

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาการภาษาอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ยุพรัตน์ จันทรแก้ว^{1*}, และยุพรัตน์ อิมพิทักษ์²

1 คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตาก

2 คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตาก

* Corresponding author. E-mail: yuparat2550@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาการภาษาอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาการภาษาอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง คือ นักศึกษาสาขาการบัญชีชั้นปีที่ 1 แผนการเรียนเทียบโอน และชั้นปีที่ 2 แผนการเรียน 4 ปี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการภาษาอากร 1 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตาก ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ.2566 จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจที่มีดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยบทเรียนการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในภาพรวมมากที่สุด

คำสำคัญ: การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

บทนำ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถือเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญของกระบวนการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาอาชีพในอนาคตและตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมได้ออกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่องรายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 คำว่า “ผลลัพธ์การเรียนรู้” หมายความว่า ผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรมหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติหรือการเรียนรู้จริงในที่ทำนาระหว่างการศึกษา (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม, 2566)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตาก คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรการบัญชีได้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาการภาษาอากร 1 ตามหลักสูตรบัญชีบัณฑิตหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565 ซึ่งกำหนดให้เป็นวิชาชีพพื้นฐานและได้กำหนดคำอธิบายรายวิชาให้นักศึกษาต้องศึกษาเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ล้านนา, 2566) จากการสอบประมวลผลการเรียนรู้ในแต่ละเนื้อหาและมีการเก็บคะแนนในแต่ละเนื้อหาตามคำอธิบายรายวิชาเมื่อจบแต่ละเนื้อหา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลลัพธ์การเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ในเนื้อหาเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีเนื้อหาอยู่ในกฎหมายประมวลรัษฎากรซึ่งได้กำหนดหลักการและวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้แต่ละประเภท โดยเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทและการหักค่าใช้จ่ายแตกต่างกันไปแต่ละประเภทเงินได้ โดยทั่วไปผู้มีเงินได้ต้องนำเงินได้พึงประเมินทุกประเภทของตนตลอดปีภาษีไม่รวมเงินได้ที่กฎหมายยกเว้นภาษีหรือที่ไม่ต้องเสียภาษีไปคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลื่นปีเพื่อยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่มีเงินได้ (กรมสรรพากร, 2566) ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเข้าใจได้ยาก

ดังนั้นจึงได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) คือวิธีการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะผ่านกระบวนการแก้ไขปัญหาจริงหรือปัญหาที่มีความซับซ้อน โดยการใช้ปัญหานั้นเป็นจุดเริ่มต้นในการกระตุ้นการเรียนรู้ นักเรียนจะต้องทำงานร่วมกัน เพื่อค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ และพัฒนาวิธีการแก้ปัญหาผ่านการสืบค้นข้อมูลและการใช้ความรู้ที่มีอยู่ การเรียนรู้แบบนี้มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกันรวมถึงการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Hmelo-Silver, 2004) และเหตุผลที่เลือกใช้วิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิชาการภาษีอากร 1 เนื่องจากวิธีการนี้ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีความกระตือรือร้นจากตัวนักศึกษาเองและช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น เนื่องจากได้มีโอกาสใช้ทักษะการวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง การใช้วิธีการการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีทักษะที่สำคัญในการทำงานจริง ซึ่งนักบัญชีจำเป็นต้องสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนจากการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อประเมินประสิทธิภาพของวิธีการสอนนี้และเพื่อการพัฒนาทักษะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการภาษีอากร 1 ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนในสาขาการบัญชีมีประสิทธิภาพมากขึ้นและตอบสนองต่อความต้องการในโลกการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งขยายและต่อยอดงานวิจัยสายวิชาชีพบัญชี

คำถามการวิจัย

1. หลังจากการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี วิชาการภาษีอากร 1 สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) วิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาการภาษีอากร 1 เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสอนวิชาการภาษีอากร 1 จากการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี วิชาการ ภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารบทความแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าโดยแบ่งหัวข้อแนวคิดทฤษฎีและสมมติฐานงานวิจัย ดังนี้

แนวคิดการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีเนื้อหาอยู่ในกฎหมายประมวลรัษฎากรซึ่งได้กำหนดหลักการและวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้แต่ละประเภท เงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทและการหักค่าใช้จ่ายแตกต่างกันไปแต่ละประเภทเงินได้ โดยทั่วไปผู้มีเงินได้ต้องนำเงินได้พึงประเมินทุกประเภทของตนตลอดปีภาษีไม่รวมเงินได้ที่กฎหมายยกเว้นภาษีหรือที่ไม่ต้องเสียภาษีไปคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี เพื่อยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่มีเงินได้ หลักการการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ทำเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่หนึ่ง คำนวณหาจำนวนภาษีตามวิธีที่ 1 เสียก่อนซึ่งหลักการการคำนวณภาษีตามวิธีที่ 1ให้นำเงินได้พึงประเมินทุกประเภทรวมกันตลอดปีภาษีหักค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนดเหลือเงินได้หลังจากหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ ไม่รวมค่าลดหย่อนเงินบริจาคตามที่กฎหมายกำหนดเหลือเงินได้หลังจากหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ นำมาหักค่าลดหย่อนเงินบริจาคไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนดคงเหลือเงินได้สุทธิและนำเงินได้สุทธิไปคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะได้จำนวนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องชำระตามการคำนวณภาษีวิธีที่ 1 ลำดับถัดไปขั้นที่สองให้พิจารณาว่า จะต้องคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 หรือไม่ ถ้าเข้าเงื่อนไขที่จะต้องคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 จึงต้องคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 อีกวิธีหนึ่ง กรณีที่ต้องคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามวิธีที่ 2 ได้แก่ กรณีที่เงินได้พึงประเมินทุกประเภทในปีภาษีแต่ไม่รวมเงินได้พึงประเมินตามประเภทที่ 1 มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 120,000 บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 นี้ ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมินหรือนำเงินได้พึงประเมินทุกประเภทลบเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 แล้วนำคูณด้วย 0.5 จะได้จำนวนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องชำระตามวิธีที่ 2 และลำดับที่สุดท้ายขั้นที่สามสรุปจำนวนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องชำระนำจำนวนภาษีเงินได้ตามวิธีที่ 1 เปรียบเทียบกับวิธีที่ 2 เลือกจำนวนที่สูงกว่ามาชำระภาษีตอนสิ้นปี โดยระหว่างปีมีภาษีที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายแล้วหรือมีภาษีเงินได้ครึ่งปีที่ชำระไว้แล้วหรือภาษีเงินได้ชำระล่วงหน้าหรือเครดิตภาษีเงินปันผลให้นำมาหักออกคงเหลือภาษีเงินได้ที่ต้องชำระหรือที่ชำระไว้เกินขอคืนได้ (กรมสรรพากร, 2566)

แนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) คือ วิธีการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะผ่านกระบวนการแก้ไขปัญหาจริงหรือปัญหาที่มีความซับซ้อน โดยการใช้ปัญหานั้นเป็นจุดเริ่มต้นในการกระตุ้นการเรียนรู้ นักเรียนจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อค้นหาข้อมูลวิเคราะห์และพัฒนาวิธีการแก้ปัญหาผ่านการสืบค้นข้อมูลและการใช้ความรู้ที่มีอยู่ การเรียนรู้แบบนี้มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกันรวมถึงการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Hmelo-Silver, 2004)

แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (ไพโรจน์ คะเชนทร์, 2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝน

หรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คือ ผลที่เกิดจากการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ที่แสดงให้เห็นถึงด้านความรู้ ความสามารถ ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมหลักจากการจัดการเรียนการสอนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. เครื่องมือที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ (เพชราวดี จงประดับเกียรติ, 2555) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการศึกษาแต่ละชนิดเหมาะสมกับการวัดพฤติกรรมทางการศึกษาที่แตกต่างกัน ดังนี้

การทดสอบ (Testing) หมายถึง กระบวนการในการนำชุดของสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการวัดออกมาให้ครูสังเกตได้และวัดได้ โดยทั่วไปครูใช้การทดสอบเพื่อวัดพฤติกรรมพุทธิสัยของนักเรียน อันประกอบไปด้วยความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า โดยมีแบบทดสอบ(test) เป็นเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมดังกล่าว

การสังเกต (Observation) หมายถึง การเฝ้าดูพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายโดยอาศัยประสาทสัมผัสแล้วจดบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ไว้เป็นหลักฐานเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการลงสรุปสิ่งที่ทำการสังเกตได้ เครื่องมือที่ใช้จดบันทึกผลการสังเกต

แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือวัดที่มีลักษณะเป็นชุดรายการที่ต้องการตรวจสอบ ซึ่งต้องการคำตอบเพียง 2 กรณี คือ ตอบรับกับตอบปฏิเสธ

มาตราประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือวัดที่มีลักษณะเป็นชุดรายการที่ต้องการตรวจสอบ เหมือนกับแบบสำรวจรายการต่างกันตรงที่สามารถบอกระดับคุณภาพหรือระดับปริมาณว่ามีมากน้อยเพียงใด

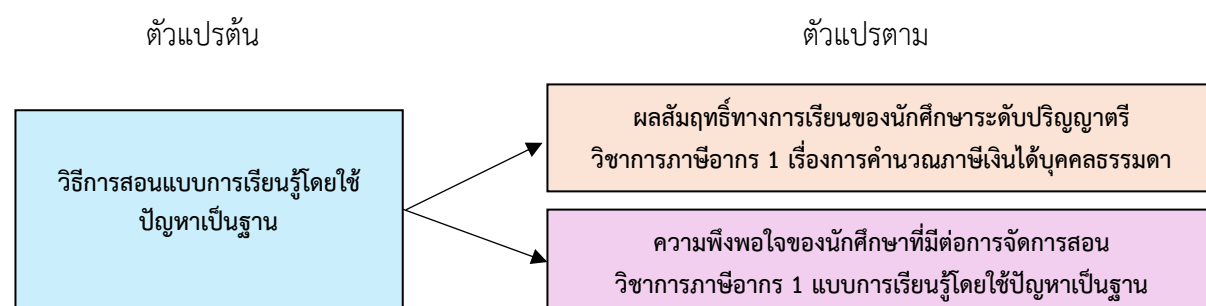
การจดบันทึก (Records) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจดบันทึกพฤติกรรมหรือเหตุการณ์จากที่สังเกตได้ โดยการเขียนข้อความเกี่ยวกับ สิ่งที่เกิดขึ้นได้ลงในสมุดบันทึกอย่างเป็นระบบตามความเป็นจริงนิยมใช้เป็นเครื่องมือประกอบการสังเกตพฤติกรรมจิตพิสัย

การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมายระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้สัมภาษณ์กับผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ครูใช้การสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็น เจตคติและความรู้สึกของนักเรียนหรืออาจสัมภาษณ์ผู้ปกครองเพื่อเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน

แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นชุดของคำถามที่ใช้รวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการทราบโดยผู้ตอบ จะต้องเขียนตอบลงในแบบสอบถามด้วยตัวเอง ครูใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลลักษณะเดียวกับการสัมภาษณ์

สังคมมิติ (Sociometry) เป็นวิธีการวัดเพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลว่านักเรียนเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่มเพียงใด โดยให้นักเรียนตอบคำถามที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังแสดงในภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในระดับปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี วิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตาก คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ สาขาการบัญชี ปีการศึกษา พ.ศ.2566 ภาคการศึกษาที่ 1 จำนวน 179 คน (กองการศึกษาตาก, 2566) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยและให้ข้อมูล ได้แก่ นักศึกษาสาขาการบัญชี แผนการเรียนเทียบโอนชั้นปีที่ 1 และแผนการเรียน 4 ปี ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการภาษีอากร 1 ปีการศึกษา พ.ศ.2566 ภาคการศึกษาที่ 1 จำนวน 66 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้เป็นตัวแทนที่ดีในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งมี 2 แผนการเรียน คือ แผนการเรียน 4 ปี และแผนการเรียนเทียบโอน

1.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากจุดประสงค์การเรียนรู้ตามมาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาจากหลักสูตรบัญชีบัณฑิตหลักสูตรปรับปรุงปี พ.ศ.2565 และนำแนวคิดของ (Benjamin Bloom, 1984) ที่มีการแบ่งระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น 6 ระดับ ประกอบด้วย 1) ระดับความรู้ (Knowledge) 2) ระดับความเข้าใจ (Comprehension) 3) ระดับการนำไปใช้ (Application) 4) ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) 5) ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) และ 6) ระดับการประเมินค่า (Evaluation) (Bloom B.S, 1984) เพื่อให้ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (บุษยา ปักกระนัง, 2557) จำนวน 60 ข้อ ตามผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอให้กับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของภาษาความครอบคลุมเนื้อหาและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency: IOC) ซึ่งผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์

1.3 นำไปทดสอบกับกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยผลการวิเคราะห์ พบว่าค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.44-0.88 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.75 และทำการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งพบว่าค่าความเชื่อมั่นมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.78 ลำดับถัดไปนำไปจัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสอนโดยใช้แนวคิดปัญหาเป็นฐานเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ใช้สำหรับสอบถามนักศึกษาหลังเรียนซึ่งได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อคำถามแต่ละข้อด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency: IOC) ซึ่งผลการวิเคราะห์มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกกรณีศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเริ่มต้นโดยให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์ในแต่ละขั้นตอนการคำนวณภาษีเพื่อคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้ระยะเวลาตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ.2566
2. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีของแต่ละประเด็นทางภาษีก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นชุดเดียวกัน ทั้งนี้แบบทดสอบหลังเรียนจะทำการจัดพิมพ์เรียงลำดับข้อและตัวเลือกใหม่เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละประเด็นทางภาษีจากการเรียนรู้โดยใช้วิธีการใช้ปัญหาเป็นฐาน
3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน
4. เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาทำการแจ้งคะแนนและให้นักศึกษาทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสอนโดยใช้แนวคิดปัญหาเป็นฐานเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวม ได้มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกลงในโปรแกรมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละประเด็นทางภาษีจากการเรียนรู้โดยใช้วิธีการใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบที (t-test Dependent) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.05
2. วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสอนโดยใช้แนวคิดปัญหาเป็นฐาน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงศึกษาแผนการเรียนเทียบโอน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09 และแผนการเรียน 4 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90 นักศึกษามีผลการเรียนอยู่ในระดับ 2.51 - 3.00 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 74.24 รองลงมาผลการเรียนอยู่ในระดับ 3.01 - 3.50 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 22.73 และถัดมามีผลการเรียนอยู่ในระดับ 3.51 - 4.00 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03

1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี วิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 60 ข้อ ค่า t จากตาราง (เมื่อ $df = 65$, $\alpha = .05$) เท่ากับ 1.9966 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 23.18 มีค่ามากกว่า t จากตาราง แสดงว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี ที่ลงเรียนวิชาการภาษีอากร 1 เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี วิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
โดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน

คะแนน ทดสอบ	ค่าสถิติ						
	นักศึกษา (คน)	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	Σd	Σd^2	t-value
ก่อนเรียน	66	60	28.47	4.85	1,046	18,474	23.18**
หลังเรียน	66	60	44.45	4.27			

(** $p < .05$, $t (\alpha.05, df, 65 = 1.9966)$)

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสอนวิชาการภาษีอากร 1 จากการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสอนวิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี จำนวน 66 คน นักศึกษามีความพึงพอใจโดยภาพรวมทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D.= 0.21) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจระดับมากที่สุดลำดับที่ 1 ($\bar{x} = 4.77$, S.D.= 0.42) คือ รูปแบบการนำเสนอสื่อการสอนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย รองลงมา ลำดับที่ 2 นักศึกษามีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.71$, S.D.= 0.63) คือ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องภาษีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ถัดมา ลำดับที่ 3 นักศึกษามีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, S.D.= 0.46) คือ นักศึกษามีการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ จัดประเภท วางแผนคิดหาคำตอบได้ด้วยตนเอง ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาการภาษีอากร 1 เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น (เฉลี่ยรวม)		ระดับ ความพึง พอใจ	ลำดับที่
	$\bar{x}$	S.D.		
1. การจัดเรียงลำดับหัวข้อเรื่องและเนื้อหามีความต่อเนื่องกัน	4.65	0.48	มากที่สุด	4
2 เนื้อหาวิธีการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจและมีความกระตือรือร้น	4.48	0.73	มาก	8
3. รูปแบบการนำเสนอสื่อการสอน มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.77	0.42	มากที่สุด	1
4. กรณีศึกษาที่แจกให้กับนักศึกษาได้ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์แยกแยะจัดประเภทเงินได้การหักค่าลดหย่อน การ คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในแต่ละขั้นตอน	3.58	0.93	มาก	10
5. นักศึกษามีการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ จัดประเภท วางแผนคิด หาคำตอบได้ด้วยตนเอง	4.70	0.46	มากที่สุด	3
6. นักศึกษามีโอกาสซักถาม ตอบ และแสดงความเห็นใน ประเด็นการหักค่าลดหย่อนและสิทธิประโยชน์ทางภาษี	4.45	0.64	มาก	9
7. วิธีการประเมินผลการเรียนมีความหลากหลายชัดเจนเข้าใจง่าย	4.56	0.68	มากที่สุด	6
8. การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องภาษีการคำนวณภาษี เงินได้บุคคลธรรมดาช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.71	0.63	มากที่สุด	2

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น (เฉลี่ยรวม)		ระดับ ความพึง พอใจ	ลำดับที่
	$\bar{x}$	S.D.		
9. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานบัญชีในอนาคตได้	4.62	0.55	มากที่สุด	5
10. กรณีศึกษาการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานวิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความเหมาะสมและสามารถนำไปเป็นสื่อประกอบการสอน	4.53	0.66	มากที่สุด	7
รวม	4.51	0.21	มากที่สุด	-

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการบัญชี วิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างหลังเรียนที่มีการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานในรายวิชาการภาษีอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 28.47 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 44.45 ซึ่งผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นสาเหตุสำคัญที่กระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นหรือเข้าใจบทเรียนได้มากยิ่งขึ้นจนบรรลุผลตามเป้าหมายหรือมีผลการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยนำหลักการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของ (Hmelo-Silverl, 2004) ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนิศารัตน์ บุญยืน (2566) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 สาขาวิชาการบัญชี วิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชีเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบเรียนเป็นคู่ (Learning cell) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบริหารธุรกิจโดยใช้วิธีการสอนแบบเรียนเป็นคู่ (Learning cell) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบริหารธุรกิจ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดระยอง จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่าวิธีการสอนแบบเรียนเป็นคู่ในวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.15/81.67 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเรียนเป็นคู่ (Learning cell) เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผลปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบเรียนเป็นคู่ (Learning cell) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงสมร เพิ่มขึ้น (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/3 ในรายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพื่อวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2/3 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อน

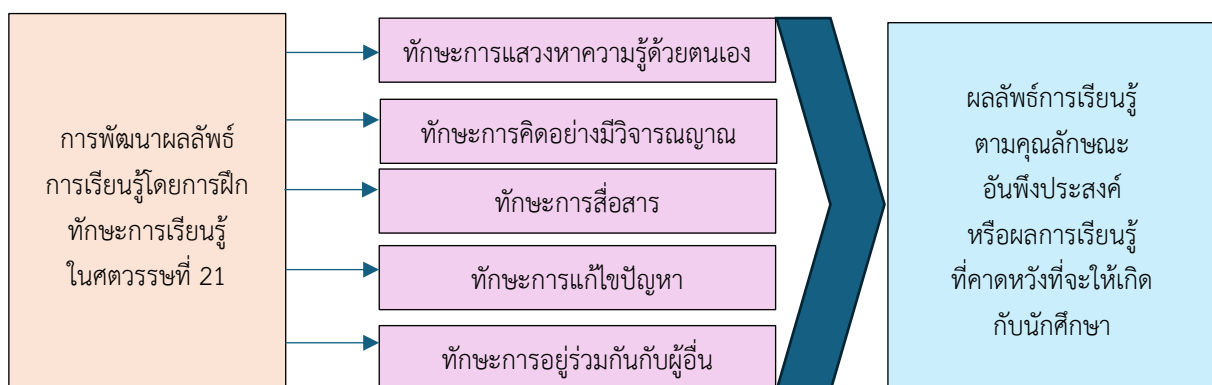
เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 7.46 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 15.00 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนซึ่งมีเพียง 7.46

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของคันสนีย์ แก้วเกตุ (2565) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาการบัญชี ด้วยการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD วัดดูประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่าในด้านประสิทธิภาพการสอนแบบร่วมมือรายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีประสิทธิภาพเท่ากับ $E1/E2 = 80.07/80.21$ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ด้านผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการสอนโดยวิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาการศึกษาอากร 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D.= 0.21) พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจระดับมากที่สุดลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.77$, S.D.= 0.42) คือ รูปแบบการนำเสนอสื่อการสอนมีความชัดเจนเข้าใจง่าย รองลงมา ลำดับที่ 2 นักศึกษามีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.63) คือ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องภาษีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ถัดมาลำดับที่ 3 นักศึกษามีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D.= 0.46) คือ นักศึกษามีการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ จัดประเภท วางแผนคิดหาคำตอบได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากรูปแบบการนำเสนอ สื่อการสอน มีความชัดเจน เข้าใจง่าย การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีกิจกรรมที่ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและมีกิจกรรมให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ ได้คิดวิเคราะห์ แยกแยะ จัดประเภท วางแผนคิดหาคำตอบได้ด้วยตนเอง รวมทั้งนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่สาขาวิชาการบัญชีจัดโครงการอบรมเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่นักภาษีอากรระดับปฏิบัติการ Tax Junior สู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนิศารัตน์ บุญยืน (2566) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 สาขาวิชาการบัญชี วิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชีเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบเรียนเป็นคู่ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงสมร เพิ่มขึ้น (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/3 ในรายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะอยู่ระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของคันสนีย์ แก้วเกตุ (2565) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาการบัญชี ด้วยการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD วัดดูประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของลักขณา ญาณภาพ (2023) ซึ่งได้ศึกษาผลการใช้สื่อวีดิโอออนไลน์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการคำนวณภาษีเงินได้ ของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการวิทยาลัยชุมชนยะลา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาโดยใช้สื่อวีดิโอออนไลน์อยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจำเป็นต้องมุ่งเน้นและพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานถือเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีการระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะเกิดกับนักศึกษาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้ได้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาการภาษาอังกฤษ 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนฝึกลงมือปฏิบัติคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรณีศึกษาของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจริงที่ยื่นแบบเสียภาษี ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดเรียนรู้จากสถานการณ์จริงได้คิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหเฉพาะหน้าและสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยที่แสดงในภาพที่ 2 ดังนี้ ดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการสอนโดยวิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐาน วิชาการภาษาอังกฤษ 1 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ รายการประเมินหัวข้อกรณีศึกษาที่แจกให้นักศึกษาได้ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์แยกแยะ จัดประเภทเงินได้ การหักลดหย่อนการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในแต่ละขั้นตอนมีความซับซ้อนจึงทำให้นักศึกษามีผลความพึงพอใจน้อยที่สุด ควรปรับขั้นตอนการคำนวณภาษีให้มีความง่ายขึ้น หรือนำข้อมูลไปใส่ในโปรแกรม Excel เพื่อให้ง่ายและลดขั้นตอนความซับซ้อน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในกรณีที่ใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นควรมีการใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เพื่อหาวิธีที่ดีที่สุดในการจัดการเรียนการสอน

เอกสารอ้างอิง

กรมสรรพากร. (2566). วิธีกรคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี. <https://www.rd.go.th/555.html>

กองการศึกษาตาก. (2566). ระบบทะเบียนกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก.

<https://tak.rmutl.ac.th/page/EducationTAK>

- ดวงสมร เพิ่มขึ้น. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการค้าณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/3 ในรายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้
แบบฝึกทักษะ. <https://rms.pvc.ac.th>
- นิศารัตน์ บุญยีน. (2566). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่
1/1 สาขาวิชาการบัญชี วิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี เรื่องการค้าณภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา โดยใช้วิธีการสอนแบบเรียนเป็นคู่ (Learning cell). [https://a-
techbanchang.aksorn.ac.th](https://a-techbanchang.aksorn.ac.th)
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษยา ปักการะนัง. (2557). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 7(2), 461-474.
- เพชรราตี จงประดับเกียรติ. (2555). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. <https://anyflip.com>
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556). ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. <https://www.atc.ac.th>
- ลักขณา ญาณภาพ. (2023). ผลการใช้สื่อวิดีโอออนไลน์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการค้าณภาษีเงินได้ของ
นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการวิทยาลัยชุมชนยะลา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 18(3), 104-
112.
- คันสนีย์ แก้วเกตุ. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี
เรื่อง การการค้าณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่
2/1 สาขาวิชาการบัญชีด้วยการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD. <https://a-batc.thai.ac>
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2566) รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565. [https://ops.go.th/en/ches-downloads/edu-
standard/item/6940-2022-07-22-02-54-49](https://ops.go.th/en/ches-downloads/edu-standard/item/6940-2022-07-22-02-54-49)
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. (2566). หลักสูตรระดับ
ปริญญาตรีทางบัญชี. <https://webs.rmutl.ac.th>
- Bloom, B. S. (1984). *Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals, Handbook I: Cognitive Domain*.
- Hmelo-Silver, C. E. (2004). Problem-based learning: A research perspective on learning interactions. *Educational Psychology Review*, 16(3), 235-266.
- Longman, Hmelo-Silver, C. E. (2004). Problem-based Learning: A Research Perspective on Learning Interactions. *Educational Psychology Review*, 16(3), 235-266.